

Всичкитѣ народи участвуватъ въ дѣлото на всемирната цивилизация съгласно съ характернитѣ свои особености; понѣкога влиянието на нѣкой народъ прѣобладава и тогазъ той дава своето име на това столѣтие.

Тая слава испадна на Франция отъ 1789 година и никакви злочестини нѣма да я омрачатъ. Единъ нѣмецъ е казалъ за Франция: „Най-новата ѝ история е историята на Европа“.

Други нѣмецъ, и даже протестантинъ, е казалъ: „Реформацията на Лютера е по-малко измѣнила съвкупността на социалнитѣ отношения, отъ колкото ги е измѣнила френската революция“.

Франция нѣма да се отрѣче отъ цивилизаторската си миссия. Тя сега тѣй сжщо е необходима за свѣта, както и отъ по-напрѣдъ. Отсъствието ѝ би оставило една пустотия, която никоѣ народъ не би билъ способенъ да въспълни: тя е отговорна за постжжитѣ си прѣдъ цѣлото чловѣчество.